

Sygn. akt IX U 403/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. S. (E. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 11 marca 2015 r. Znak(...)

1.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości renty ubezpieczonego z zastosowaniem do jej obliczenia wskaźnika wysokości podstawy jej wymiaru wynoszącego 67,19%, począwszy od 1.02.2015r.

2.oddala odwołanie w pozostałym zakresie,

3.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 240,00 zł (dwieście czterdzieści złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia:

Sygn. akt IX U 403/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11.03.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w R. odmówił ubezpieczonemu E. S. (S.) na podstawie art.114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość świadczenia.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez ponowne przeliczenie podstawy emerytury z uwzględnieniem faktycznych zarobków z okresu jego zatrudnienia w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w K. Oddział W., w KWK „1M.” oraz w Przedsiębiorstwie (...) w R..

Oddział ZUS w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony E. S. urodził się w dniu (...)

Od dnia 07.09.2004r. jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

W decyzji przyznającej świadczenie z dnia 24.03.2005r. podstawę wymiaru renty ustalono w oparciu o wynagrodzenie z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 63,14%.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 21.12.2009r. organ rentowy decyzją z dnia 26.02.2010r. przeliczył postawę wymiaru renty z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okresy pracy, za które nie zostały udokumentowane zarobki tj. od 01.04.1968r. do 14.11.1969r., od 02.12.1969r. do 29.12.1969r., od 31.12.1969r. do 05.03.1970r., od 07.03.1970r. do 08.03.1970r., od 10.03.1970r. do 28.04.1970r., od 30.04.1970r. do 31.05.1970r., od 02.06.1970r. do 10.06.1970r., od 14.06.1970r. do 14.06.1970r., od 16.06.1970r. do 19.06.1970r. i od 14.09.1970r. do 31.03.1978r.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wzrósł do 63,50%.

W dniu 20.02.2015r. ubezpieczony ponownie wystąpił z wnioskiem o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia z uwzględnieniem faktycznych zarobków jakie osiągał w latach 1968-1978 nie przedkładając żadnych dokumentów.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się przeliczenia świadczenia zgodnie z wnioskiem po uprzednim odtworzeniu wysokości wynagrodzeń za okres j.w.

W okresie od 01.04.1968r. do 14.11.1969r. ubezpieczony był zatrudniony w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w K. Oddział w W. w charakterze pracownika fizycznego na stanowisku pomocnika ekipy murarskiej. Od 02.12.1969r. do 19.06.1970r. pracował w Kopalni (...) „1 M.” jako robotnik niewykwalifikowany p.z.

Następnie od 14.09.1970r. podjął zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) Baza nr.1 w W..

Początkowo został przyjęty na stanowisko pomocnika kierowcy. W dniu przyjęcia do pracy posiadał prawo jazdy uprawniające do prowadzenia samochodów dostawczych poniżej 3,5 tony oraz osobowych. W okresie zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) ukończył kurs prawa jazdy na samochody ciężarowe powyżej 3, 5 tony w tym także samochody ciężarowe z przyczepą i naczepą. Prawo jazdy kat. C oraz CE uprawniające do prowadzenia samochodów ciężarowych i samochodów ciężarowych z przyczepą i naczepą uzyskał w dniu 11.12.1972r. Bezpośrednio po ukończeniu kursu prawa jazdy na samochody ciężarowe dostał przydział samochodu ciężarowego marki Z. i został zatrudniony na stanowisku kierowcy, od tego momentu do końca zatrudnienia wykonywał pracę wyłącznie na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Samochodem Z. jeździł do końca zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie. Praca kierowcy polegała na przewożeniu materiałów budowlanych. Ubezpieczony przewoził różne

materiały budowlane takie jak- cement, piasek, cegła, różnego rodzaju płyty budowlane itp. Było to przedsiębiorstwo transportowe budownictwa węglowego. Pracownicy byli wynagradzani z karty górnik, otrzymywali barbórkę. Ubezpieczony pracował na jedną zmianę z tym, że jak zaistniała tak potrzeba, był oddelegowany na drugą zmianę, a nawet na nocną zmianę.

Na wynagrodzenie składało się wynagrodzenie zasadnicze dniówkowe albo akordowe, a nadto barbórka, deputat węglowy w ilości 8 ton oraz premia uznaniowa. Takie premie przyznawane były średnio jeden raz na kwartał. Ponadto otrzymywał również 13 pensję. Pracował średnio wszystkie soboty i dwie niedziele w miesiącu . Kierowcy średnio w miesiącu pracowali około 280-do 350 godzin. Ponadto otrzymywali dodatki np. za oszczędzenie paliwa lub oszczędzanie ogumienia. W spornym okresie razem z ubezpieczony pracowali powołani w sprawie świadkowie.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego za okres jego zatrudnienia w KWK 1 M., w Wojewódzkiej Spółdzielni (...) w T., w Przedsiębiorstwie (...) w R., zeznań świadków A. Z. i P. K. oraz zeznań ubezpieczonego (k.40-42,44, 124-126 a.s.) oraz akt emerytalnych świadków A. Z., P. K. i R. B..

W toku niniejszego postępowania, na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego, dopuszczonej w sprawie w celu odtworzenia wysokości zarobków ubezpieczonego osiągniętych przez niego w spornych latach od 1968 do 1978, na podstawie dokumentacji zebranej w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego dot. ubezpieczonego i świadków oraz dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego, a także mając na uwadze zeznania świadków i ubezpieczonego z uwzględnieniem obowiązujących w tych latach przepisów branżowych dot. wynagrodzenia kierowców w transporcie wykonywanym na rzecz przemysłu węglowego; wysokości podstawy wymiaru i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty ubezpieczonego w najkorzystniejszym wariantcie oraz wysokości renty ubezpieczonego na dzień wydania zaskarżonej decyzji ustalono, iż ubezpieczony osiągał w spornym okresie wynagrodzenia w co najmniej następujących wysokościach:

- 7650,00 zł za rok 1968
- 14746,00 zł za rok 1969
- 17383,00 zł za rok 1970
- 12000,00 zł za rok 1971
- 13000,00 zł za rok 1972
- 22928,00 zł za rok 1973
- 26775,00 zł za rok 1974
- 28763,00 zł za rok 1975
- 30728,00 zł za rok 1976
- 31042,00 zł za rok 1977
- 55077,00 zł za rok 1978
- 60000,00 zł za rok 1979

W oparciu o wartości wynagrodzeń ustalone powyżej stwierdzono, że maksymalnym wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru renty jest wskaźnik wyliczony z 20 lat kalendarzowy wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu tj. z lat 1969-1981, 1984-1987,1993-2002 który wynosi 67,19%. Ustalona przez biegłą nowa wysokość renty wyniosła od 01.03.2015r. 1.111,65 zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. z dnia 08.02.2016r. (k.54-68 a.s.), oraz opinii uzupełniających z dnia 17.04.2016r. (k.90-92 a.s) i z dnia 22.11.2016r. (k.137-154).

Sąd uznał obszerną opinię biegłej za rzeczową i przekonującą, gdyż została ona sporządzona w oparciu o specjalistyczną, fachową wiedzę, na podstawie całokształtu zgromadzonej w sprawie dokumentacji oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe. W opinii uzupełniającej biegła odniosła się zarzutów pełnomocnika ubezpieczonego. Ostatecznie strony zgodziły się z opinią uznając, iż w spornym okresie ubezpieczony uzyskiwał wynagrodzenie co najmniej w wysokości ustalonej przez biegłą.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.111 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz 1842 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub emerytalno – rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty
- z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne przeliczenie,
- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od wcześniej ustalonego.

Powołana przez Sąd biegła z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego odtworzyła na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego najbardziej prawdopodobne wartości wynagrodzeń jakie ubezpieczony mógł otrzymać za sporne lata, a następnie wyliczyła wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty. Jest on wyższy od przyjętego dotychczas przez organ rentowy i wynosi 67,19%

Dokonując tych obliczeń, biegła prawidłowo uwzględniła stałe składniki wynagrodzenia, które przysługiwały ubezpieczonemu. Wobec braku dokumentacji płacowej, niemożliwe okazało się jednocześnie ustalenie wysokości niektórych zmiennych składników wynagrodzenia, jakie z pewnością przysługiwały ubezpieczonego w trakcie jego zatrudnienia.

Na podstawie zgromadzonych dowodów brak jest podstaw do ustalenia powyższych wynagrodzeń w wyższej wysokości, a w szczególności brak jest możliwości przyjęcia zgodnie z wnioskiem ubezpieczonego, w miejsce tych wynagrodzeń, wynagrodzeń powołanych świadków.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc na podstawie powołanych przepisów orzekł jak w sentencji, oddalając odwołanie w części jakiej dotyczył wwpw przewyższającego 67,09%.

W pkt.2 wyroku Sąd na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującego kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, uzasadnioną nakładem pracy pełnomocnika.

Sędzia